

't Geitenpad

Kwartaalblad van en voor de leden van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon

Dat hakte er in (2)

Door: Eric Overtoom, T7 Santici, 1pel, De 121

Reactie op het in de vorige editie geplaatste stukje van Martin Weening.

Beste Martin, dank voor jouw verhaal in de vorige uitgave van 't Geitenpad en mooi om te lezen dat jouw beeld van ons werk daar, door de ontmoeting met die jongen, is veranderd.

Graag wil ik twee verhalen delen die onder andere voor mij symbool staan dat we zeker betekenisvol zijn geweest.

Mijn buddy Ros (Ronald v Rosmalen) en ik waren de nr. 9 van het konvooi. De laatste 10tonner. Als zovelen hadden wij een doos met snoepgoed voor kinderen om uit delen. Op de terugweg van het afleveren van hulpgoederen (naam van het dorpje weet ik niet meer) kwamen wij vanuit het oosten weer op Zenica aangereden. Wij halen net voor de stad een bakfiets in die tegen de heuvel op aan het fietsen was. Zo te zien een pittige klus voor een jongen van ongeveer 16 jaar. Langzaam en zwoegend ging hij voorwaarts. Niet veel later stonden wij stil in afwachting dat we verder konden. In de spiegel zie ik diezelfde fietser aankomen rijden. Ik twijfel geen moment en neem een graai uit de voorraad snoep en gooi die in zijn laadbak. Deze komen met veel gekletter in de houten bak precies voor hem terecht. Zijn eerste reactie was schrikken, maar na het zien van de snoepjes, kijkt hij mij, met de meest dankbare blik die ik in mijn leven ge-

kwam rijden. Een broedmager paard en een magere man op leeftijd. Als kind had ik van mijn vader geleerd dat paarden gek zijn op suikerklontjes. Ik loop terug naar onze auto om uit onze koffiekist twee suikerklontjes te pakken. Met een vlakke hand reik ik het eerste suikerklontje aan dat met precisie van het paard wordt opgepakt en verorberd. Dat hij er meer wilde, bleek ook wel om met zijn hoofd tegen mij aan te duwen. De eigenaar zag mijn handelen en schudde mij de hand en knikte met een grote glimlach. Naast voor mij onbegrijpelijke woorden. Door zowel het paard als de man ervoer ik de dankbaarheid.

Moraal van dit verhaal: De dingen die ik toen heb kunnen doen zijn voor mij waardevol genoeg om te weten dat wij daar nuttige dingen hebben gedaan. Hoe klein dan ook.

zien heb, aan.

Mijn buddy en ik waren ook van de catering. Zo zorgden wij voor de koffie om het peloton van de nodige cafeïne te voorzien. Op het warehouse van Travnik waren wij in afwachting van het lossen van onze 10-tonners. Tot op het moment dat een paard-en-wagen het terrein op

VERDER IN DEZE EDITIE...

- p2 Herdenking Remco Heijmans
 - p3 1 dag niet gelachen is
 - p4-5 Veteranenfestival Midden-Groningen
 - p6 Barry's Jukebox
 - p7 The Dutch UNPROFOR military collection "on tour"
 - p8 Evenementenkalender
- Facebookpagina Transportbataljon

Herdenking Remco Heijmans.

Door: Jeroen Heuts

30 jaar geleden alweer, dat Remco op 3 oktober 1995 in Bosnië om het leven kwam en hiermee een onuitwisbare indruk achterliet op zijn familie, collega's, vrienden en bekenden. Niet alleen is het 30 jaar geleden dat Remco overleed, het jaar 2025 staat ook voor 30 jaar vrede in Bosnië en voor velen geldt ook dat zij 30 jaar geleden in Bosnië of Kroatië dienden in dienst van de vrede.

Zaterdag 4 oktober jl. waren we met een groep van 19 personen aanwezig op de begraafplaats in Nijkerk om de 30^e sterfdatum van Remco te herdenken.

In de maanden voor de herdenking had ik veelvuldig contact met Leonie Heijmans, zus van Remco, en Wilbert Beurskens om te sparren over hoe we de 30^e herdenking konden indelen en er deze keer een ietwat officieel tintje aan konden geven. Ook vond er een tweetal weken voorafgaande aan de herdenking met Leonie, Wilbert en ik zelf een interview plaats aan de lokale media over de herdenking en de impact die het heeft (het interview met bijbehorende foto's is zowel online in te zien als geplaatst in de fysieke krant; "De Stad Nijkerk").

In overleg met de familie hebben we bij het Orkest Koninklijke Marechaussee de aanvraag ingediend voor een trompettist om het signaal Taptoe en signaal Voorwaarts te spelen tijdens de herdenking. Deze aanvraag werd goedgekeurd en tijdens de herdenking zelf was het de wachtmeester der 1^e klasse Gellius Kaars Sijpesteijn die beide signalen speelde, met een tussenpoos van 1 minuut stilte.

Kippenvel met een hoofdletter "K"...

Het gaf de herdenking een extra dimensie en de emoties waren goed voelbaar. Een wapperende VN vlag naast het graf van Remco en droog weer tijdens de herdenking zelf maakten de herdenking helemaal compleet. Regen was er al meer dan voldoende gevallen in de loop van die ochtend...

Namens het Veteranen Instituut was tijdens de herdenking Geestelijk Verzorger Sietse Sinnema aanwezig. Last but not least waren er ook enkele partners aanwezig bij de herdenking.

Samen maakten we er een waardige herdenking van, waarvan een gedeelte op video is vastgelegd en te bekijken is op YouTube (vul in de zoekbalk "Herdenking Remco Heijmans" in en je wordt vanzelf naar de juiste pagina geleid).

Na de bloemleggingen en een woordje van Leonie en Wilbert werd de herdenking afgesloten en begaven we ons naar de lunchlocatie waar we een welkome lunch nuttigden.

Tijdens de herdenking zelf was er een fotograaf aanwezig die beelden maakte om bij het artikel te plaatsen. Remco wordt op deze manier een beetje uit het stilzwijgen van Defensie gehaald en op deze wijze kunnen ook familie, vrienden, collega's en bekenden van Remco weer even aan hem denken.

Foto's gemaakt door: Marco Jansen, Manouchka Kaars Sijpesteijn en Kees van den Heuvel.

1 dag niet gelachen is

Door: John Le Granse, T9

Een oud dametje rijdt met de fiets over een verlaten landweggetje. Plots rijdt ze voorbij een stel legerwagens. Als ze bij de brug komt wordt ze tegengehouden door 2 militairen, "sorry madammeken" zegt de grootste, "hier kunde ni door wij zijn op manoeuvres en deze brug is opgeblazen". "Maar allee" zegt dat dametje "die brug is nog heel". "Nee" zegt de andere soldaat, "zie je da groot gat int midden niet". Het dametje druipt af en passeert een andere militair die op de grond ligt te slapen. "Allee meneer kunde gij mij uitleggen wa hier allemaal gaande is?" "Sorry mevrouw ik weet van niks ik ben al 2 dagen dood".

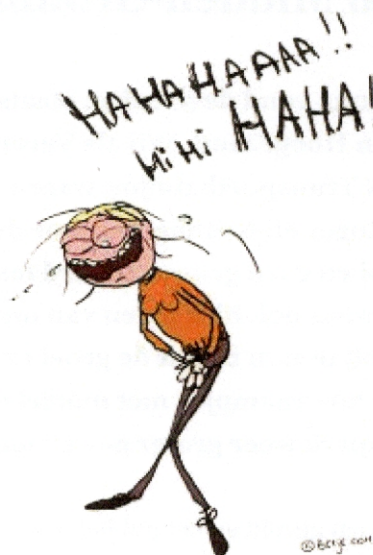

Luitenant: "Luister sjefke, morgen komt de generaal op bezoek en hij gaat je 3 vragen stellen, dus ik wil dat je op elke vraag een juist antwoord geeft, oke?" Sjefke: "Oke luitenant". Luitenant: "We zullen eens oefenen: Hoe lang zit je al in het leger?" Sjefke: "3 maand meneer". Luitenant: "Hoe oud ben je?" Sjefke: "23 jaar meneer". Luitenant: "Wat lust je het liefst wijn of bier?" Sjefke: "Allebei meneer". Luitenant: "Goed zo, ik wil dat je morgen exact hetzelfde zegt".

De volgende dag komt de generaal bij Sjefke:

Generaal: "Hoe oud ben je?" Sjefke: "3 maand meneer".

Generaal: "WAT???? Hoe lang zit je al in het leger?" Sjefke: "23 jaar meneer". Generaal: "Zeg hou je me nu voor de zot of voor de gek?" Sjefke: "Allebei meneer".

Een wetenschapper had een smeersel uitgevonden dat levenloze voorwerpen tot leven kon brengen. Hij besloot het uit te proberen op het standbeeld van een beroemde generaal. Ja hoor, het beeld trilde en een ogenblik later klom de generaal, met nog ietwat krakende gewrichten, van zijn voetstuk. "En, generaal, wat wordt uw eerste daad?", riep de wetenschapper opgewonden uit. "Dat ligt voor de hand", baste de generaal en hij trok zijn pistool uit zijn holster: "Ik ga zo'n twee miljoen duiven doodschieten!"

Veteranenfestival Midden-Groningen

Door: Henry Vree

Op zaterdag 6 september 2025 vond de 5^e editie plaats van het veteranenfestival in Hoogezand. Wij als Vereniging Veteranen 1NL/BE VN Transportbataljon waren mede op uitnodiging van Roger en Geanne, nu voor de 4^e keer aanwezig. Een mooi en goed georganiseerd festival in het hoge noorden, waar ook hier leden van onze vereniging zitten en waarbij te zien is, dat de groei er duidelijk in zit. Behalve de 20 kraampjes met materialen was ook het voertuigenpark weer groter geworden.

De locatie was tot op de laatste cm gevuld en het publiek had veel te zien en te doen. In de ochtend worden de uitgenodigde veteranen ontvangen door de organisatie en zijn daarna vrij in beweging voor een bezoek op het plein. Een moment van herkenning van vele uitzendingen die samenkomen, tot aan Guinea aan toe.

Op vrijdag 5 september was het verzamelen in Soesterberg. Om 10:00 uur waren Erwin en Nancy bij gebouw V17 met de bakwagen van het NLVI. Sinds korte tijd is Erwin hierbij werkzaam en heeft daar direct een plan op tafel gegooid voor aanwezigheid met een stand van het NLVI op lokale veteranendagen in het land. En Hoogezand had de primeur. Mooi was de samenwerking tussen het Tbat en het NLVI. Elkaar sterker maken door samenwerking, in dit geval dus ook met transportcapaciteit.

Nadat ook Henry was gearriveerd, konden de spullen worden ingeladen en nadat de laatste kist erin was gezet, konden we op weg naar Hoogezand. Na een rit van 2 uur waren we in Hoogezand. Verzamelpunt was bij Roger thuis. Daar waren Marco en Barbara inmiddels ook gearriveerd en kon de koffie worden ingeschonken. Het was fijn elkaar weer te zien en plannen voor het weekend werden gesmeed. Taken werden verdeeld en boodschappen gehaald. We waren lekker op tijd en de reden was dat we een onverwachts bezoek wilde afleggen bij Thea. Thea zit in de organisatie van dorpsgemeenschap Leens en was hierdoor verhinderd om aanwezig te zijn in Hoogezand op het festival. Dus wij in de auto en op naar de feesttent in Leens.

Bij aankomst was er helaas geen bedrijvigheid. Iedereen was daar even naar huis om zich weer voor te bereiden op de avond. Er stond een volleybaltoernooi en feestavond gepland later die avond. Bij aankomst toch de tent ingelopen en daar troffen we enkele leden van de organisatie. Even was er verwarring. Men dacht dat wij met onze groep de muzikband voor die avond waren. Eten was geregeld volgens afspraak en de locatie voor het omkleden werd ons aangewezen. Hilarisch natuurlijk, ondanks de aanwezigheid van wel een Marco (maar niet DE Marco Schuitmaker) hebben we ze uit de droom geholpen dat wij niet de band waren. Wel gevraagd of ze Thea wilde bellen om haar naar de tent te laten komen, onder het motto "verrassing Tbat". Dat duurde geen 5 minuten en daar stond Thea!!! Gezellig wat gedronken en gebabbeld met elkaar, maar na een uur helaas weer afscheid genomen. De verrassing was ook echt een verrassing gebleken.

Na dit bliksem bezoek op weg naar onze slaaplocatie. Dat was ook deze keer weer de plek bij voorzitter Hinri Mast. Samen met de boys van de scouting uit St. Walrick de slaapplekken verdeeld, eten klaar gemaakt en een gezellige avond met kampvuur mogen beleven.

Zaterdag 6 september

De wekker liep af om 07:00 uur en na het ontbijt gingen we naar Hoogezand. Daar stonden de leden van de organisatie al te wachten en werden we verwezen naar onze plek op de parkeerplaats voor die dag. Niet echt spannend want we kregen wederom dezelfde plek als de voorgaande jaren. Echter nu wel met de stand van het NLVI naast ons. Deze dag kwamen Robert Bruggeman en Henry de Laat ons versterken. Deze 2 Tbat'ers hadden zich aangemeld voor hulp en waren van harte welkom en ook zeker een aanwinst. De spullen werden uit de bakwagen gehaald en het opbouwen kon beginnen. In rap tempo stonden om 09:00 uur de stands van het Tbat en van het NLVI opgesteld. Het was een mooie opstelling, waarbij de tent met info over de uitzending en de tent van onze kidsclub een mooi geheel vormde. Als blikvanger natuurlijk de witte laro van Marvin. Bij inzetten van de vereniging proberen we de laro altijd mee te nemen en deze trekt natuurlijk veel bekijks daar op de locatie. Het festival werd om 12:00 uur geopend en voorzitter Hinri Mast nam het woord. Na mooie woorden en de nodige bedankjes voor eenieder die aanwezig waren, in welke rol dan ook, gaf Hinri de microfoon aan burgemeester Erica van Lent. Ook zij sprak warme woorden richting de veteranen en gaf aan hoe mooi de groei ook dit jaar weer is maar vooral het belang van dit festival. Daarbij sprak ze met trots naar de organisatie die hier veel tijd en energie in stoppen. Na haar toespraak werd het festival buiten geopend en stroomde het publiek en de veteranen het plein op. Het was op sommige momenten heel druk en aan aandacht geen gebrek. Diverse leden van onze vereniging hadden de uitnodiging tot bezoek gezien en gelezen en kwamen naar de tent van onze vereniging voor een bezoek. Het was fijn deze leden te zien en te spreken. Johan Datema ging zelfs terug naar huis om zijn schoenendoos met foto's van de uitzending op te halen. Verhalen van vroeger herleefden en grijze gebieden werden ingevuld. Soms vergeet je iets en kan een ander je dit wel vertellen hoe het was. Mooi zo die aanvullingen waarbij eenieder zijn eigen bijdrage hierin had. De dag vloog in een rap tempo voorbij en nadat we nog hebben genoten van een heerlijke blauwe hap, was het om 17:00 uur tijd om de boel weer af te breken en in te pakken. De bakwagen werd weer voorgereden en de spulletjes weer ingeladen. 18:00 uur zat alles erin en werd onze plek als schoon weer opgeleverd. De route ging weer naar onze slaaplocatie bij Hinri Mast. Na aankomst daar werden de spulletjes gepakt om te gaan douchen bij de brandweer in Hoogezand. Een traditie onderhand en mogelijk gemaakt door bemiddeling via Thea. Dankbaar maakten we hier gebruik van en fris en fruitig staken we ons in schone kleren en sloten we aan bij het feestje in de tuin bij Hinri. Gezellig nazitten, drankje erbij, eierbal happen en de dag evalueren. Het was een geweldige dag geworden, veel publiek en veteranen, prachtig weer, mooie opstelling, veel gesprekken, maar ook tijd voor onszelf om kennis te maken met andere standhouders die er waren. Netwerken hoort daar ook bij en afspraken werden gemaakt. Maar vooral trots op het team van de activiteitengroep die dit weer mogelijk hebben gemaakt door met veel enthousiasme de vereniging te promoten en hun eigen verhaal konden vertellen aan zij die daar belang bij hadden.

Zondag 7 september.

De dag van vertrek. 11:00 uur werden de handjes geschut en namen we afscheid van elkaar. Met een tevreden gevoel reden we het erf af, festival 2025 Hoogezand zat erop. Nu allemaal veilig naar huis en maandag weer je normale dingen doen. Erwin, Nancy en Henry reden eerst nog naar Soesterberg. De spullen weer terugbrengen naar V17. Een rit weer van 2 uur en dan nog 30 minuten uitladen. Ook dit ging weer vlot en de bakwagen reed de poort van de Historische Collectie aan het Zeisterspoor uit. Henry deed de poort op slot, bracht de sleutel terug naar de

BARRY'S JUKEBOX

Door: Barry Hofstede

Ik was erg geraakt door de persoonlijke verhalen in de laatste editie. Ze inspireerde me om in de pen te klimmen en ook een bijdrage te willen leveren. Muziek betekend veel voor vele mensen maar de achtergrond en/of betekenis van een hoop liedjes blijft daarbij achterwege.

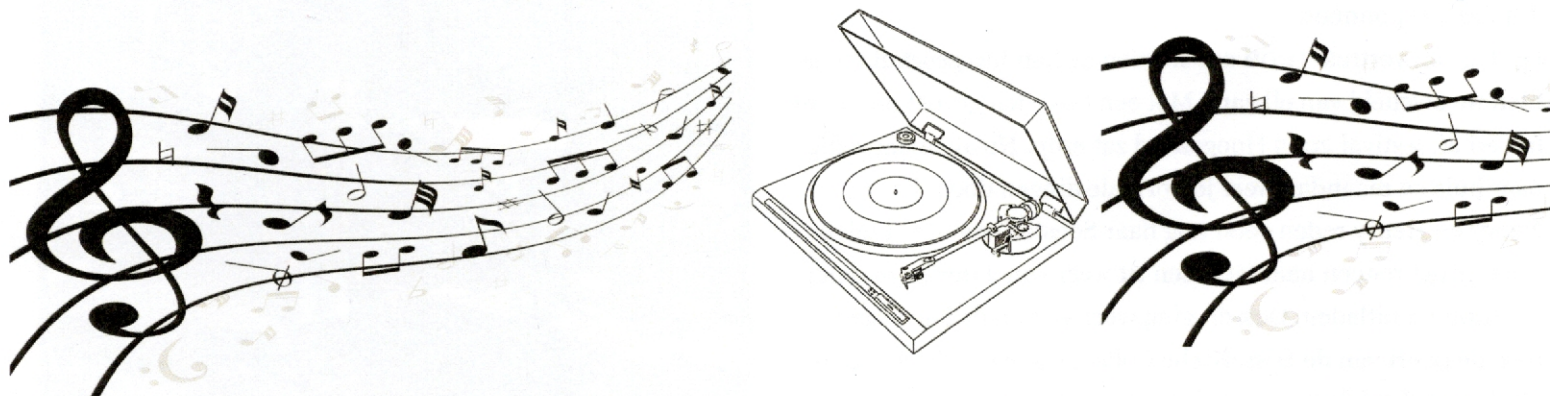
Jan Soldaat - Jaap Fischer

Jan Soldaat roept herinneringen op aan het Europa van na de val van de muur, ondanks dat het uit 1963 komt. Legers waren niet meer nodig en alle mensen zouden broeders worden. Helaas gooide diezelfde mensen roet in het eten. Begin jaren negentig brandde Bosnië, en in 1995 ging het vreselijk mis in Srebrenica. De wereld faalde, maar Dutchbat kreeg de schuld, want met oorlog is het toch een beetje als met voetbal: 'we' hebben gewonnen en 'ze' hebben verloren.

De kinderen riepen pies en poep en vuile, vuile moordenaar... Jan Soldaat is een lied over de wreedheid van de achterblijvers, de mensen thuis, die overal een mening over hebben. Niet gehinderd door enige kennis oordelen ze over mensen en situaties die ieder voorstellingsvermogen te boven gaan - zelfs als je er middenin zit. Jan Soldaat is een lied over eer, individuele verantwoordelijkheid en trouw.

Trouw aan jezelf en je principes. Het is daarmee ook een aanklacht tegen het blinde patriottisme en de twijfelachtige eer van sterven voor het vaderland, omdat een zak in een pak dat zegt... Het gaat over idealen, goeddoen en het bewaken van vrede en veiligheid, en het menselijke prijskaartje dat daar aan hangt. De a-kant, "Zeg me waar de bloemen zijn", is een Nederlandstalige versie van de "Where have all the flowers gone", geschreven door Pete Seeger.

In dit liedje vraagt de schrijver zich af waar de bloemen in het land zijn gebleven. Die zijn geplukt door de jonge vrouwen van het land en waar zijn de jonge vrouwen van het land dan gebleven? Die hebben allemaal een man gevonden. En waar zijn die mannen nu dan? In het leger. En de bloemen? Die liggen op de graven van de mannen.

The Dutch UNPROFOR military Collection “on tour”

Door: Jeroen Heuts

Social media gebruikers op Facebook zal het de afgelopen tijd niet ontgaan zijn;

Ik ben een campagne gestart om met mijn particuliere militaire UNPROFOR collectie door het land te gaan trekken om op deze wijze de collectie dichterbij de Balkan veteranen te brengen.

Omdat de collectie opgesteld staat in mijn woning heb ik in het verleden vaak “nee” moeten verkopen om verzoeken om de collectie te mogen bekijken. Een groot deel van de collectie is wel via Facebook in te zien. Slechts een handjevol aanvragen heb ik toegelaten in mijn privé omgeving om wél de collectie te kunnen bekijken; Dit betroffen vrienden, bekenden of familie. Digitaal kreeg ik vele verzoeken van veteranen en andere geïnteresseerden om het museum te bezoeken. Op een hoop vreemden in huis zaten we geen van allen te wachten, dus werd dit verzoek afgewezen en werd doorverwezen naar de digitale collectie.

In de afgelopen tijd heb ik de collectie enigszins mobiel gemaakt waardoor deze deels mee te nemen is en elders opgesteld kan worden. Daar dit toch altijd risico's met zich meebrengt in de vorm van beschadiging, diefstal, ongeval onderweg, etc. besloot ik om te kijken voor een goede en veilige gesloten aanhangwagen; dat bleek een dure aangelegenheid te zijn... Het moet wel een hobby blijven.

Als particulier initiatief komt de collectie niet in aanmerking voor enige subsidie of giften vanuit officiële instanties en ben ik een crowdfunding-actie gestart via GoFundMe met de titel “Bosnië Veteranen Verbinden”. Doelstelling is de collectie naar de veteranen toe te brengen die in Kroatië, Bosnië of elders op de Balkan heeft gediend. Tijdens regionale veteranendagen, reünies en andere evenementen kan men dan (een deel) van de collectie bekijken en komen de herinneringen en verhalen vaak weer naar boven bij het zien van bepaalde items of diorama's.

Ten tijde van dit schrijven (09-10-2025) heeft de actie inmiddels 1100 euro opgebracht dankzij gulle donateurs. Het streefbedrag van 2500 euro voor de aanschaf, bestickering en verzekering van de aanhangwagen komt daarmee in zicht! Daarnaast zijn er nog kosten voor verpakkingsmateriaal en onderhoud. Medio januari 2026 hopen we de aanhangwagen in bedrijf te hebben en daarmee de aanwezigheid van unieke en originele items uit de VN missie 1992-1995 in Bosnië en Kroatië tentoon te stellen aan veteranen, actief dienende militairen en burgers.

Het Verbindingsbataljon, het Transportbataljon en de daarbij behorende ondersteunende eenheden zijn in de vergetelheid aan het raken bij de burger. Welke burger kan zich per slot van rekening nog de inzet van het Verbindingsbataljon herinneren in Kroatië of de inzet van het Transportbataljon in Bosnië? De vele verhalen van veteranen en de daarbij behorende items worden in de collectie zorgvuldig bewaard, online weergegeven en straks dus ook fysiek aanwezig op veteranen evenementen getoond.

Verhalen en items die ertoe doen, verhalen en items die niet vergeten mogen worden.

Alvast bedankt en wie weet ben ik binnenkort bij jou in de buurt met de collectie!

Activiteitenkalender 2025/2026

Door: Corné Donders

Voor alle activiteiten geldt dat als er nadere informatie beschikbaar is deze gecommuniceerd wordt of op onze facebookpagina of per mail. Opgeven voor diverse activiteiten, buiten de Nationale Veteranendag, kan via evenementen@veteranen1nlbevtransportbataljon.nl.

SUNSET MARCH 2025

Datum: 7 november 2025
Tijd: 16:30—17:30 uur

COMMANDO OVERDRACHT REGIMENT B&T

Datum: 12 november 2025
Tijd: Ontvangst vanaf 13:00 uur
Locatie: Generaal Majoor Koot Kazerne te Stroe

Wil je hierbij aanwezig zijn stuur dan een bericht naar:
Corné Donders
(activiteiten@veteranen1nlbevtransportbataljon.nl)

INTERNATIONAL DAY OF UN PEACEKEEPERS

Datum: 1 april 2026

De vereniging heeft op deze dag geen activiteit gepland maar de dag is belangrijk genoeg om in onze agenda te vermelden.

BEVRIJDINGSDEFILÉ WAGENINGEN

Datum: 5 mei 2026

NEDERLANDSE VETERANENDAG

Datum: 27 juni 2026

Op deze dag is Den Haag weer het podium van de Nederlandse Veteranendag. Het is de dag waarop Nederland haar veteranen bedankt voor hun inzet in dienst van de vrede.

Facebookpagina Transportbataljon

Door: Corné Donders

Geregeld zijn er T-batters en/of burgers die lid willen worden van onze Facebook pagina [veteranen1nlbevtransportbataljon](https://www.facebook.com/veteranen1nlbevtransportbataljon). Helaas worden de 3 vragen die beantwoord dienen te worden niet ingevuld waardoor een lidmaatschap niet beantwoord kan worden.

Mocht jij iemand kennen die lid wil worden en is afgevoerd? Vraag hem opnieuw lid te worden door de 3 vragen te beantwoorden.

Door deze 3 vragen te beantwoorden worden mensen die geen connectie hebben met het Transportbataljon geweerd. Deze facebookpagina is er voor jullie als Transportbatters om verhalen en foto's te kunnen delen. Soms zijn het gevoelige foto's en/of verhalen.

Colofon

't Geitenpad is het verenigingsblad van vereniging Veteranen 1 (NL/BE) VN Transportbataljon.

Redactie:
Nancy van der Meer

Voor vragen, suggesties:
E-mail:
redactie.geitenpad@veteranen1nlbevtransportbataljon.nl

Aan dit nummer werkten mee:
Eric Overtoom, Jeroen Heuts, Barry Hofstede,
John Le Granse, Henry Vree en Corné Donders

De volgende editie van 't Geitenpad wordt uitgegeven in: **Januari 2026**

Uiterste inleverdatum voor materiaal komende Geitenpad: **15 januari 2026**

Productie: **deca print**
MAATWERK IN VISUELE COMMUNICATIE
Alphen a/d Rijn